

Fotballens historie på Strømmen

Del 3 fakta, tettstedet tilskuere, supportere

Faktaopplysninger og æresbevisninger

Strømmen Idrettsforening - Fotball

Stiftet: 25. september 1911. Strømmen IF fra 27. juni 1945 (fusjon Strømmen IL og Strømmen FK).

Adresse: Postboks 74, 2011 Strømmen.

Telefon: 63 81 30 92.

E-post: info@strommen-if.no

Hjemmeside: www.strommen-if.no

Hjemmebane: Strømmen Stadion.

Tidligere hjemmebaner: Hesteryggen (Jensebergstranda), Fedrelandet (1949-1952).

Tidligere navn: Strømmen BK, IL Norrøna, Strømmen FK, Strømmen IL (se egen omtale).

Treningsfelt og anlegg: Kunstgressbane (11'er og 5'er) med undervarme på Strømmen Stadion åpnet 2005. Grusbane på Strømmen Stadion og Slorabanen ved Strømmen Stasjon.

Tilskuerrekord: 12 800 mot Larvik Turn, kvartfinalen i Norgesmesterskapet 8. september 1957.

Tilskuerkapasitet: 5 500.

Sitteplasser: 300.

Ansatte i klubben: Daglig Leder (Per Nygren).

Leder: Jørn Nielsen.

Nestleder: Kristin Daly.

Sportslig Leder: Stefan Boberg.

Leder yngres avdeling: Kari Larsen.

A-lagstrener: Thomas Berntsen og Petter Myhre.

Juniortrener: Robert Rognerud.

Første påmeldte lag: Sesongen 1912.

Antall påmeldte lag 2009: 34.

Draktfarger: Grå trøye med rød besetning, rød shorts, røde strømper

Reservedrakter: Blå trøye, blå shorts, blå strømper.

Seneste Strømmen-spillere som har spilt i eliteserien (etter 1988): Espen Haug, Bjørn Arild Levernes, Bjørn Viljugrein, Tore Krogstad, Knut Aga Jr, Ronny Døhli, Terje Olsen, Thomas Berntsen, Knut Hovel Heiås (alle bl.a Vålerenga), Mike Kjølø (Stabæk), Geir Bakke (Kongsvinger), Hans Tvedte, Tore Kallstad (Lillestrøm), Harald Solberg, Pål Fredheim (Skeid), Stig Inge Bjørnebye (Kongsvinger, Rosenborg), Espen Olsen (Ham/Kam).

Strømmen spillere med landskamper (som Strømmenspillere): Ingen.

Øvrige Strømmen spillere med landskamper (før eller etter de spilte i Strømmen): Bjørn Arild Levernes, Stig Inge Bjørnebye, Erik Karlsen, Espen Olsen, Mike Kjølø, Bjørn Viljugrein (se egen omtale).

Flest Strømmen kamper gjennom tidene: Rune Kristiansen, 532 kamper (1953-1969).

Flest Strømmen mål gjennom tidene: Usikkert, Tore Kallstad ca 100, Jan Tangen 73 i Hovedserien.

Flest Strømmen kamper i toppdivisjonen: Jan Tangen, 139 kamper.

Beste plassering seriespill: 2. plass i Hovedserien avd A 1954 og 1957 – 11. plass i 1. divisjon 1988 i en samlet toppserie.

Beste plassering NM (cup): Semifinale mot Sandefjord i 1957.

Svakeste plassering seriespill (etter 1948): 4. plass nivå fire 1973 og 1974.

Største seier gjennom tidene: 12-0 mot Fu/Vo 31.08.2002.

Største tap gjennom tidene: 0-8 mot Ham/Kam 1984, 1-8 mot Skeid 12.10.1952.

Norgesmestere junior: 1971 (3-0 mot Frigg). Tapende finalist i 1995 (1-2 mot Viking).

Vinnere Norway Cup: 1978, 1979 og 1983.

Finalister Norway Cup: 1983, 1988 og 1989.

Vinner av Rolf Hofmos Minnespris (beste norske klubb Norway Cup over en treårsperiode): Litt usikkert men trolig to ganger, for periodene 1979-1981 og 1982-1984.

Vinner Gothia Cup: 1988 (Strømmen har deltatt i 22 av de 32 årene turneringen har vært arrangert).

Finalister Gothia Cup: 1983, 1986, 1989 og 1991.

Utstyrsleverandør: Hummel.

Andre idretter i Strømmen Idrettsforening: Friidrett. Tidligere har Strømmen IF hatt skøyter, håndball, bandy, orientering, turmarsj, turn, ski, svømming, alpint og sykkel på programmet.

Bilde 1: Per Nygren. Tidligere spiller, trener, ildsjel og nåværende ansatt i klubben. Per skal ha mye av æren for at klubben ikke gikk nederom og hjem på starten av dette århundret.

Bilde 2: Erik Nygren, avbildet på Fedrelandet før en Hovedseriekamp i 1951. Spiller, trener, tillitsvalgt, ildsjel og tilskuer gjennom alle sine leveår fast inventar på Strømmen Stadion.

Lokalhistorien og fotballens betydning for Strømmen

Du har nå fått servert en kortfattet og stikkordspreget gjennomgang av fotballhistorien til Strømmen Idrettsforening. Tettstedet Strømmen ble til som et resultat av sagbrukene langs Sagelva, den første bebyggelsen/saga kom på 1500-tallet og navnet Strømmen ble første gang brukt i 1640. Senere ble en av landets første jernbanestasjoner bygget på Strømmen, langs landets første jernbanestrekning fra Oslo til Eidsvoll. Pluss på med Strømmen Verksted, Strømmen Staal og fra 1985 Strømmen Storsenter så har du lokalhistorien i grove trekk.

Men dette er ikke grunnen til at et lite tettsted med åtte tusen innbyggere nordøst for Oslo er kjent over det ganske land. Grunnen er rød og grå. Uten fotballen hadde Strømmen vært et sted de færreste utenfor

lokalområdene hadde forbundet med noe som helst. Tolv år med Hovedseriefotball i etterkrigstiden. Tretten år som en etablert blant landets tjue beste fotballklubber på åtti og starten av nittitallet. Nå tilbake igjen til en 2. divisjon som siden sist vi var der for seks år siden har utviklet seg enormt. Periodevis ledende i den aldersbestemte fotballen i Norge. Norway Cup, Gothia Cup og Kretsmeesterskap på Romerike.

Hvordan er dette mulig for et sted som Strømmen? Under ti tusen innbyggere og inneklemt mellom Oslo og den norske klubben som har spilt toppseriefotball lengst sammenhengende. Ser vi på de 25 klubbene som er foran oss på toppseriens maratontabell er det bare unike Sogndal som kommer fra et sted med færre innbyggere enn Strømmen, bak oss er klubber og byer som Haugesund, Tønsberg og Ålesund. Ingen logikk i

verden skulle tilsi dette. Hvordan har det vært mulig? Er det noe magisk ved fargene rødt og grått? Er Strømmen Guds utvalgte sted på jorden? Betyr tradisjon og kultur virkelig så mye innen fotballen? Skremte eimen fra Bålin og Knekkern alle motstanderne?

Svaret får leserne komme frem til på egenhånd. Stolte av historien kan i hvert fall alle fotballinteresserte på Strømmen være for evig og alltid. Uansett hvor mye Storsenteret omsetter for i fremtiden vil fotball for evig og alltid være det landets befolkning forbinder med Strømmen.

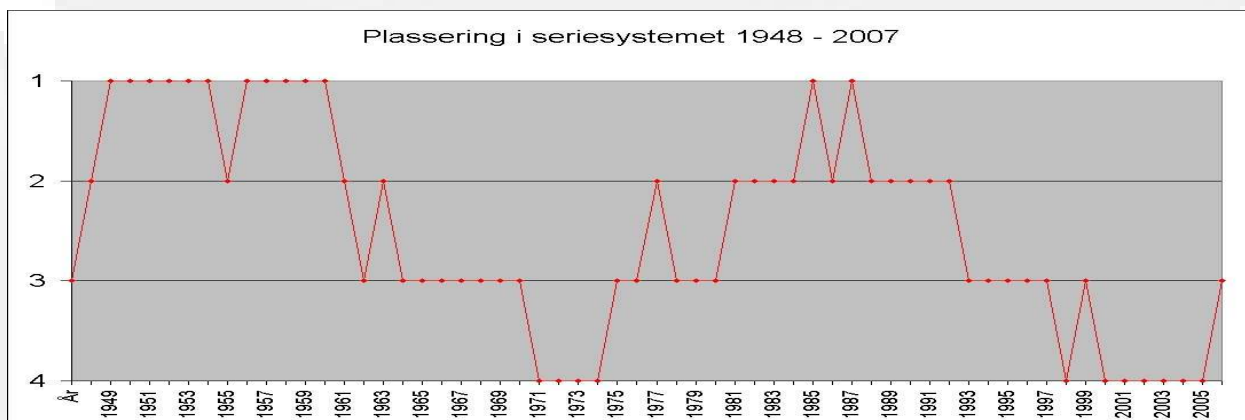
Maratontabellen – spill i divisjonene

Fra Hovedserien ble innført i 1948/49 og frem til i dag, eller rettere sagt frem til og med 1988, har Strømmen IF spilt 198 toppseriekamper. 66 av dem endte veldig bra, 45 middels og 87 ikke fullt så bra. Totalt 243 poeng (3 for seier) gir et snitt på 1,23 poeng pr kamp. Samlet målforskjell er 323 – 329. På maratontabellen som inkluderer årene 1948 – 2006 plasserer dette oss på en 26. plass av totalt 65 klubber. Tretten sesonger med toppfotball har det blitt hittil på Strømmen Stadion (og Fedrelandet), gjennomsnittlig plassering for disse årene er 5,36 plass.

Det finnes også en tilsvarende statistikk for divisjonen under landets øverste. Tallene her er fra 1963 og for vår del frem til 1900. 252 kamper har klubben spilt på nest høyeste nivå. 107 seire, 55 uavgjort og 90 tap. Totalt 376 poeng (3 for seier) gir et snitt på 1,5 poeng pr kamp. Målforskjell 409 – 339. Det gir oss en 24. plass av de 135 klubbene i Norge som har spilt på dette nivået siden 1963.

Når det gjelder i forhold til de øvrige klubbene på Romerike tror jeg Lillestrøm er litt foran oss på maratontabellen for toppserien, flere lokale klubber finnes det ikke der. På nivå to er Aurskog, Lillestrøm og Eidsvoll Turn plassert et sted mellom plass femti seksti. Utover det har Skjetten (eller kalte dem seg Romerike på den tiden?) og Lørenskog forsøkt seg en sesong hver.

Strømmen har spilt fra 1948 og frem til i dag spilt 13 sesonger på høyeste nivå i norsk fotball, 15 sesonger på nest høyeste nivå, 20 sesonger på nivå tre og 11 sesonger på nivå fire. Totalt har klubben spilt 1103 seriekamper siden 1948: 527 er vunnet, 219 har endt uavgjort og 357 er tapt. Målscore er 2150 – 1577.

Tilskuertall

Strømmen har ikke blitt betegnet som en klubb med godt tak på publikum de siste tiårene, snarere tvert i mot. Vi ser litt grundigere på temaet. Det er få eller ingen opplysninger om publikumstall før krigen. Hvor mange som omkranset Hesteryggen før 1924 og Strømmen Stadion før 1944 vet vi derfor lite om. Tre tilskuertall fra før krigen er det vi har sporet opp. I første runde NM 1930 var det 408 som så Strømmen BK – Frigg og 310 som så Norrøna – Fredrikstad. Neste tall er 4000 tilskuere på Strømmen Stadion under en illegal kamp mot Vålerenga i 1944.

Fra årene i Hovedserien finnes det offisielle tall. Gjennomsnittlig lå Strømmen opp mot 4000 tallet de to beste sesongene og nede på 1000 tallet de to dårligste. Høyest var snittet i 1953/54 med 3749 tilskuere pr kamp og lavest i 1959/60 med 1480. Men dette er tall som ikke helt er til å stole på. For eksempel sier offisielle tall 2200 i klubbens første Hovedseriekamp mot Sandefjord på Fedrelandet i 1950, Dagbladet sier 3500 og Aftenposten sier over 3000. Mot Brann året etter er et annet tilsvarende eksempel og i tillegg må det tas høyde for ting som at man gikk tom for billetter (bl.a mot Fredrikstad – tallene sier 4500 og avisene ca 7000) og at det var litt lettere å snike seg inn den gangen. I nyere tid ble snittet henholdsvis 1723 og 1370 i 1988 og 1986.

Totalt har over 250 000 mennesker betalt for å se Strømmen spille i landets øverste divisjon, noe som gir et snitt på rett under 2600 tilskuere pr kamp. Dette plasserer oss som nummer 53 av de 65 klubbene som har spilt en eller flere sesonger i toppserien. Ti av toppseriekampene ble sett av flere enn 5000 tilskuere og ytterligere fem kamper ble sett av et sted mellom 4000 og 5000. Det var færre enn 1000 betalende tilskuere på fem av kampene, fire av dem på åttitallet.

Den best besøkte toppseriekampen på Strømmen Stadion ble spilt 13. juni 1954. Strømmen skulle vinne serien ved å slå Fredrikstad – slik gikk det forresten ikke – og det var ca 8000 betalende tilskuere, det reelle tallet var nok nærmere 10 000. At Fredrikstad var datidens storklubb i Norge viser også tilskuertallene på Strømmen. Alle sesongene vi hadde Fredrikstad i vår avdeling var det denne kampen som ble sett av flest tilskuere.

Toppseriekamp nummer to på lista var toppoppgjøret mot Lillestrøm høsten 1958 hvor det offisielle tallet er 7000, deretter kommer publikumsrekorden på Fedrelandet hvor det reelt var rett i underkant av 7000 mot Fredrikstad i 1950 selv om det bare var trykt opp 4500 billetter til kampen og dermed ble det offisielle tilskuertallet akkurat det. På åttitallet var 5034 mot Rosenborg i 1988 høyest fulgt av 4061 mot Vålerenga på serieåpningen i 1986.

Fra den nest øverste divisjonen er det lite tall å finne. Snittet i rekordsesongen 1985 var så lavt som 327 ved halvspilt sesong men bl.a 1910 tilskuere mot Tromsø og 626 i opprykkskampen mot Grand Bodø sørget for at sesongsnittet ble tett opp mot 600. Opprykkskampen mot Eik i 1987 betalte 993 mennesker inngangspenger på Strømmen Stadion. I klubbens hittil siste sesong på nivå 2 (i 1993) var tilskuerrekorden 955 mot Vålerenga, et tall som fortsatt ikke har blitt slått – i serien vel og merke.

På nivå 3 hvor vi befinner oss i dag er det også dårlig med tall. De fem første kampene i 1994 ga et publikumssnitt på 126 med Holter som høyest med 166. I fjor (2007) var snittet 198, flest tilskuere var det da 340 løste billett til premierekampen mot Tønsberg og færrest var det mot Fredrikstad 2 da det kom 120. Rekorden på dette nivået skriver seg fra 4. oktober 1969 da 4000 tilskuere hadde møtt fram for å se seriefinalen mot Lillestrøm, uten at vi her helt sikre er det vel bare oppgjørene Fredrikstad-Sarpsborg som har slått dette. På nivå 4 er rekorden (med et mulig unntak ved opprykket i 1975) fra kampen mot Elverum i 2003, snaut 400 så den seriefinalen.

Cup er cup og cup trekker tilskuere. Publikumsrekorden på Strømmen Stadion er fra 8. september 1957 da 12800 så kvartfinalen mot Larvik Turn. Nummer to på lista er kvartfinalen i 1987 da Brann gjestet Stadion, 5100 mennesker fikk en billett og en ufortjent borteseier den dagen. Mot Lillestrøm i 1981 sier historien 3600 tilskuere og det var 2000 på tribunen da klubbene møttes igjen i 2005. Cupbomben mot Vålerenga i 1995 ble bivalet av 1012 betalende sjeler.

Andre kamper som er verdt å merke seg på Strømmen Stadion er NM finalen for juniorer mot Frigg i 1971 da det kom 2800 tilskuere til tross for at begge klubbene A-lag spilte seriekamp samtidig. Junior NM finalen i 1995 ble sett av 1100 tilskuere. En annen kamp i 1971 var også godt besøkt, det kom faktisk 900 nysgjerrige for å se den første damekampen på Romerike på Strømmen og Lillestrøm møttes. Regnet øste ned da 400 så kvalikkampen mot Ullern senhøsten 2006.

Klubbens høyeste tilskuertall i en obligatorisk kamp var på Ullevaal Stadion i 1957 hvor det ble solgt 21427 billetter til semifinalen mot Sandefjord. Deretter er 10946 (1986) og 8378 (1988) på Lerkendal de beste tallene vi finner. Mot erkerivalen Lillestrøm er 8128 fra serieåpningen på Åråsen i 1988

høyest, men omtrent like mange så klubbene møtes på Strømmen Stadion høsten 1958. Da Lillestrøm vant seriegull mot Strømmen på Åråsen i 1986 deltok hele 3712 mennesker i "folkefesten". Da juniorlaget vant Åseturneringen på Bislett i 1945 rapporteres det om 10000 tilskuere, omtrent halvparten så Norway Cup triumfene i 1978, 1979 og 1983. På Nya Ullevi i Gøteborg var det et sted mellom 15000 og 20000 innenfor portene da Strømmen tok sin hittil eneste seier i Gothia Cup i 1988. Noe annet å nevne? Tja, det var 700 på Ullernbanen da vi rykket opp i 2006. Semifinalen borte mot Mo (i Rana) i Junior NM 1971 ble sett av nøyaktig 3131 betalende nordlendinger og 134 Strømlinger var ringside i serieåpningen mot Falk i 1994, den første kampen på nivå 3 siden 1981. Høyeste tilskuertall det året var forresten 626 borte mot Sandefjord.

Flere rekorder. Strømmen har gjestet Sande Stadion (Sunndal IL) to ganger, begge i 1987. Cupkampen (4. runde) trakk 1896 tilskuere og er publikumsrekord på banen, verken Molde eller Brann lokket like mange fotballinteresserte når de var på besøk. På seriekampen samme år kom det 1350 mennesker, den tredje best besøkte kampen på Sande Stadion noensinne. Geithus IL spiller på banen med det koselige navnet Rolighetsmoen. Publikumsrekorden på 2000 ble satt 27. mai 1954 og gjestende lag var Strømmen Idrettsforening. En noe mer uoffisiell rekord er tilskuerrekorden på Ekeberg bane 7. Det var minst 1500 som kjempet om å få et glimt av spillet da Geir Bakke ble matchvinner. Kampen var Norway Cup kvartfinale for juniorer i 1985.

De negative rekordene tar vi også med. Først var det 54 betalende mot Bærum i 2. divisjon (nivå 2) i 1984, i tillegg satt de fleste inne i klubbhuset og så OL maraton på tv. Laveste snitt i eliteserien med 1370 i 1986 er vel nevnt. Det året satt vi først rekord med 370 mot Start før vi slo den rekorden med klar margin da 202 så Mjøndalen og Ivar Hoff ta sølvet på Strømmen Stadion i siste serierunde.

Når blir neste gang det kommer et firesifret antall tilskuere på Stadion? Ikke vet jeg. Men en ting vet jeg, og det er at du som leser dette høyst sannsynlig vil være der.

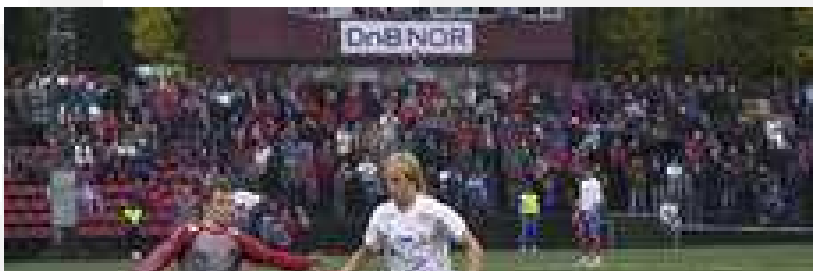
Bildegalleri – Publikum på Strømmen Stadion

Rekordkampen i 1957 – 12 800 tilskuere fyller tribunene på Stadion. Rettere sagt skråningen.

Romeriksderby i cupen 2005 – Rett under 2 000 tilskuere og halvparten med riktige farger.

Serieåpning mot FK Tønsberg 2007 – Returen til nivå 3 bevitnes av 340 betalende tilskuere.

Finalen i Junior NM 1971 – 2 800 tilskuere.

Fakta om tilskuertall

Tilgjengelige rekorder og statistikker for klubbens kamper.

Best besøkte kamper på Strømmen Stadion:

Strømmen – Larvik Turn 2-0	1957	12 500	Kvartfinale NM
Strømmen – Fredrikstad 1-4	1954	8 200	Hovedserien "seriefinale"
Strømmen – Lillestrøm 5-1	1958	7 500	Hovedserien, Strømmen ledet serien
Strømmen – Fredrikstad	1952	6 000	Hovedserien
Strømmen – Skeid	1953	6 000	Hovedserien
Strømmen – Larvik Turn	1957	5 500	Hovedserien
Strømmen – Lillestrøm	1953	5 346	Hovedserien
Strømmen – Brann	1987	5 100	Kvartfinale NM
Strømmen – Rosenborg	1988	5 034	1. divisjon, første hjemmekamp

Best besøkte bortekamper:

Sandefjord – Strømmen 4-1	1957	21 427	Semifinale NM, Ullevaal Stadion
Rosenborg – Strømmen	1986	10 946	1. divisjon
Rosenborg – Strømmen	1988	8 378	1. divisjon
Lillestrøm – Strømmen	1988	8 128	1. divisjon, serieåpning
Brann – Strømmen 1-0	1988	7 363	1. divisjon, siste serierunde

Best besøkte kamper etter 1990:

Strømmen – Lillestrøm 1-3	2005	1 683	2. runde NM
Lillestrøm – Strømmen 7-0	1995	1 400	3. runde NM
Strømmen – Vålerenga 1-0	1995	1 012	2. runde NM
Strømmen – Viking 1-2	1995	1 100	Finale Junior NM
Strømmen – Vålerenga 0-1	1991	1 000	1. divisjon 1991
Strømmen – Vålerenga 4-5	1993	955	1. divisjon 1993

Andre tilskuertall:

Strømmen – Lillestrøm 0-4	1971	900	Første damekamp på Strømmen
Mo – Strømmen 0-3	1971	3 131	Semifinale Junior NM
Strømmen - Frigg 3-0	1971	2 800	Finale Junior NM
Strømmen - Start 3-0	1978	4 000	Finale Norway Cup Lilleputter, Bislett
Lillestrøm – Strømmen 1-0	1986	3 712	1. divisjon, Lillestrøm vinner gullet
Strømmen BK – Frigg 2-6	1930	408	1. runde NM
Norrøna – Fredrikstad 1-12	1930	310	1. runde NM

Strømmen – Hong Kong 5-6	1989	18 000	Finale Gothia Cup
Strømmen – Lillestrøm 2-0	1969	4 000	3. divisjon, "seriefinale"
Strømmen – Vålerenga ?-?	1944	4 500	Illegal kamp under andre verdenskrig
Strømmen – Fredrikstad 0-0	1949	7 000	Tilskuerrekord Fedrelandet (kun trykket 5300 billetter)
Strømmen – Grand Bodø 6-1	1985	626	2. divisjon, opprykkskamp til 1. divisjon
Strømmen – Eik Tønsberg 3-0	1987	993	2. divisjon, opprykkskamp til 1. divisjon
Strømmen – Lillestrøm 1-3	1981	3 600	3. runde NM
Strømmen – ???	1945	10 000	Finale Åsenturneringen for Juniorer, Bislett
Strømmen – Ullern 6-2	2006	400	Kvalifisering for opprykk til 2. divisjon
Ullern – Strømmen 4-2	2006	700	Kvalifisering for opprykk til 2. divisjon
Strømmen – FK Tønsberg 1-4	2007	340	Serieåpning 2. divisjon 2007
Strømmen – Raufoss	2008	367	Kampen etter første borteseier på to år
Stabæk 2 – Strømmen	2008	304	Avgjørende nedrykksthiller
Eidsvold Turn – Strømmen	2007	477	Dyr kamp... Kr 10 000 i bot for bluss

Bildegalleri bortekamper:

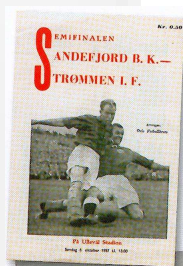
Stabæk – Strømmen 0-1 siste seriekamp 2008. 304 betalende tilskuere.

Lørenskog – Strømmen 2008. Lokaloppgjør og 286 tilskuere, flest fra Strømmen.

Eidsvold Turn – Strømmen 2007. 477 tilskuere og kr 10 000 i bot.

Programmet fra semifinalen i cupen 1957. 21 427 tilskuere så Strømmen tape 4-1.

Gjennomsnitt:

Hovedserien 1953/54:	3749
Hovedserien 1952/53:	3729
Hovedserien 1951/52:	3481
Hovedserien 1956/57:	3086
Hovedserien 1949/50:	3066
Hovedserien 1957/58:	3010
Hovedserien 1950/51:	2594
Hovedserien 1958/59:	2504
Hovedserien 1954/55:	2483
Hovedserien 1960/61:	1964
1. divisjon 1988:	1723
Hovedserien 1959/60:	1480
1. divisjon 1986:	1370
2. divisjon 1985:	525
2. divisjon 1995:	000
2. divisjon 2007:	186
2. divisjon 2008:	222
2. divisjon 2009:	???
Adeccoligaen 2010:	???

Over 250 000 mennesker har sett Strømmens 98 hjemmekamper i landets øverste divisjon. Gjennomsnittet er et sted mellom 2550 og 2600 tilskuere pr kamp, noe som plasserer oss som nummer 53 av de 65 klubbene som har spilt en eller flere sesonger i toppserien. Ti av kampene ble sett av flere enn 5000 tilskuere og ytterligere fem kamper ble sett av et sted mellom 4000 og 5000. Det var færre enn 1000 betalende tilskuere på fem av kampene, fire av dem på åttitallet.

De forskjellige fotballklubbene på Strømmen fra 1911 til 2007

Klubbens offisielle stiftelsesdato er altså 25. september 1911. Denne dagen samlet det seg en gjeng yngre menn på de gamle Losjelokalet i Strømmen og resultatet av møtet ble

STRØMMEN FOTBALLKLUBB (1911 – 1914, forløperen til Strømmen IF)

Året etter ble det dannet en ny klubb som hadde hovedfokus på friidrett men også fotball på programmet, denne klubben het

STRØMMEN SPORTSKLUBB (Kortvarig liv, lite fotball)

og ble aldri et navn som satte sitt preg på historien. Etter kort tid forsvant friidretten til Tjalve og fotballen til Strømmen Fotballklubb. Etter en "spesiell hendelse" i 1914 skiftet Strømmen FK navn til

FOTBALLKLUBBEN NORRØNA (1914 – 1935, fortsettelsen av Strømmen FK av 1911)

En gang mellom 1914 og 1918 ble det stiftet en ny klubb hvor skøyter var hovedgrenen. Navnet var

STRØMMEN IDRETTSLAG (1914 – 1918, fusjonerer med Norrøna)

Dette idrettslaget fusjonerte 21. april 1918 med Fotballklubben Norrøna og det nye navnet ble

IDRETTSLAGET NORRØNA (1918 – 1935, endret fra FK til IL Norrøna)

En ny fotballklubb kom på banen i 1925, nemlig

STRØMMEN BALLKLUBB (1925 – 1935)

Tre år senere og fire år etter arbeiderbevegelsens brudd med idretts Norge ble Strømmens AIL klubb stiftet og tok navnet

STRØMMEN ARBEIDERIDRETTSLAG / STRØMMEN IDRETTSLAG

De to "borgerlige" og NFF tilsluttede klubbene på Strømmen, Idrettslaget Norrøna og Strømmen Ballklubb, fusjonerte 6. mai 1935 til

STRØMMEN FOTBALLKLUBB (1935 – 1945, fusjon av IL Norrøna og Strømmen Ballklubb)

og dermed var det historiske navnet fra 1911 tilbake. Under krigen samarbeidet Strømmen Fotballklubb og Strømmen Arbeideridrettslag om diverse illegale fotballkamper. Kort tid etter frigjøringen, nærmere bestemt 27. juni 1945 ble

STRØMMEN IDRETTSFORENING (1945 – d.d.)

stiftet. Klubbemblemet, klubbfargene, hjemmebanen og skepsisen ovenfor menneskene på den andre siden av elva er uforandret siden denne dagen.

Strømmen IF – klubben uten supportere?

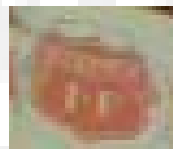
Betegnelsen, eller kanskje beskyldningen, klubben uten tilskuere viste seg altså å være usann. Vi har hatt nesten 5000 tilskuere i 3. divisjon, ca 7000 på Fedrelandet og i Toppserien kom det 10 000 mot Fredrikstad, 8500 mot Lillestrøm og 6500 mot Skeid. Gjennom tretten sesonger på høyeste nivå i norsk fotball så drøyt 250 000 mennesker de 93 kampene Strømmen spilte på hjemmebane og rekorden på 12 500 fra kvartfinalen i 1957 sto seg i over 35 år på Romerike. Dog er det kanskje først og fremst de motsatte rekordene som dukker opp når man snakker om Strømmen og tilskuertall...

Men hva med supportere, finnes dem på tettstedet nordøst for Oslo og en elv unna Lillestrøm? (Mrk: Supporter defineres her som personer/grupper som støtter klubben vokalt og visuelt under kamp – og ja, det finnes mange andre måter å støtte en klubb på). Vi lar de første tiårene etter krigen ligge og hopper til slutten av 70-tallet. Ute i Europa var det å syngesamt å bære skjert eller andre effekter for å vise sin støtte til klubben både legitimt og vanlig. Her hjemme gikk det tregere og når de første tilsvarende miljøene dukket opp på landets fotballtribuner for tretti år siden var dette noe som var langt fra stuerent. De største klubbene som Brann og Vålerenga var først ute med fenomenet og litt etter litt dukket det opp skrikende og syngende wannabe hooligans rundt alle klubber av en viss størrelse.

Første kjente supportereffekter for Romerikes Stolthet dukket opp på 70-tallet. Til junior NM finalen i 1971 kom det et formidabelt flagg på markedet og noen år senere dukket det opp klistremerker.

Første supportereffekt?

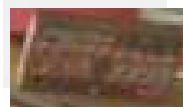

Prydet mange biler for tretti år siden

Den første versjonen av Strømmen Supporter Club ble stiftet en gang på slutten av 70-tallet – trolig en gang i 1977, sesongen da vi rykket opp igjen til det nest høyeste nivået i norsk fotball. Det er vel fra de tider historiene om kampene mot Brumunddal og en avbrutt kamp der oppe (pga for mange fulle Strømlinger på banen) hører hjemme. Men opprykk ble det, skjert også med den legendariske teksten "Strømmen 78" og emblemet til supporterklubben i hver ende.

Tidenes første Strømmensskjert

Fyrstikkesken...

Så ble det stillere igjen de to neste årene og om supporterklubben fortsatt levde eller ikke er vi usikre på. Eneste kjente effekter er bilene – alle klubber som trodde dem var noe hadde bilavtaler på den tiden – og den berømte fyrstikkesken. Da det var klart for avgjørende opprykkskamp borte mot Flisa i 1981 ble det satt opp supporterbuss og til tross for godt oppmøte og høy promille endte det med skuffelse og 1-0 tap. Men forspranget var såpass stort at uka etter ble det gjentakelse med Vang som reisemål. Samme resultat og ikke noe opprykk da heller, champagnen kunne først sprettes på hjemmebane uka deretter.

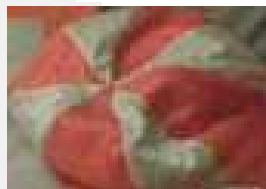
De tre første sesongene tilbake i 2. divisjon var relativt rolige supportermessig sett, dog med noen unntak. I 83-sesongen ble daværende toppserielaget Eik Tønsberg (med Jan Teigen som en av de tilreisende supporterne) sendt hjem med 3-1 i ræva i cupens tredje runde og da var det antydning til stemning på Stadions ærverdige gresskråning. Allsang ble det først på Nadderud da Bærum ble slått og ny kontrakt sikret. Fjerderundekampen på Briskeby året etter huskes av alle som var tilstede. Seriekampen der oppe endte 8-0 til Kamma men nå ville Strømlingene det annerledes og både spillerne og de 50 tilreisende gikk bananas da tavla viste 1-2 etter 120 utrolig spennende minutter. Personlig snudde jeg i utgangen da Peter Fekete utliknet to minutter på overtid, må si jeg fortsatt synes synd på dem som minuttet i forveien satt seg i bilen og begynte på turen tilbake til Romerike.

Rekordsesongen i 1985 ga ikke bare opprykk til 1. divisjon som resultat men sørget også for at det igjen begynte å bevege seg i supportermiljøet på Strømmen. Ikke all verden den sesongen men nok til

at det ble produsert enkelte supporter effekter som skjerf, to forskjellige capser og diverse småting som kulepenn, lightere og klistremerker. Nå holdt jeg nesten på å glemme den legendariske Strømmen kassetten med en coverversjon av "La det Svinge" som tittelspor. "La oss vinne la oss rykke opp, la oss fortsette å være helt på topp..." figurerer merkelig nok ikke i rangeringene av de verste fotbollsangene gjennom tidene. Sesongen ble avsluttet med opprykksshow på det nyåpna Storsenteret hvor bl.a Rolf Løvland fremførte den omtalte sangen live sammen med spillerne og spillerdraktene fra sesongen ble auksjonert bort. Nærmere tusenlappen for drakta til Tore Kallstad var mye penger på den tiden...

Signert toppscorerdrakt fra 1985

Tidsriktige hodeplagg fra rekordsesongen

Noe særlig å juble for ble det ikke sesongen etter, men det var liv i de femten som reiste i minibuss til Molde da de første poengene kom i slutten av mai. Stemningen for øvrig var som prestasjonene på banen, trolig enda dårligere. "Dette var eneste gangen i år det er morsomt å være Strømling" kommenterte en åndsfrende til meg etter cupfinalen utenfor Ullevaal. Ikke så langt fra sannheten det, Tromsø hadde akkurat banka Lillestrøm 4-1.

Ny opprykkssesong i 1987 og ikke bare det men det ble også stiftet en ny Strømmen Supporter Club det året, en klubb som eksisterte i over ti år fremover. Supporterklubben ga jevnlig ut bladet "Strømmen – Support'ern", sørget for produksjon av en del supporter effekter og viktigst av alt klarte å samle en lydhør gjeng på tribunen. Tribune med fire tusen ståplasser hadde da erstattet en skråning med betydelig bedre gresskvalitet enn selve fotballbanen. En fredagskamp mot Lyn på Ullevaal sørget taket og promillen for rekordlyd fra de tilreisende og når opprykket var klart etter siste serierunde mot Eik ble banen stormet – sist gang var etter opprykket til 3. divisjon i 1974. De første flaggene siden 1971 vaiet på tribunen dette året.

Runar Berg, Lars Andre Rustad, Rune Steinlein, Bjørnar Erlandsen, Tore Kallstad og Espen Hoff viser frem de nye flaggene. Bildet er tatt etter opprykkskampen mot Eik Tønsberg i 1987.

Nok en sesong med toppseriefotball i 1988. Oppsettet var genialt sett fra et supporterståsted, men litt verre på de fleste andre områder. Lillestrøm borte i åpningskampen samlet en stappfull Marwin Pub før kampen og flere hundre Strømlinger i rødt og grått satte sitt preg på den utslitte ståtribunen på Åråsen. Relativt enkle sanger som klassikeren **"...kjør på med baller og alt du har..."** og noen nidviser om flommen, men

til gjengjeld hørbart over hele stadion. "Hei Strømlinger våkn opp i dag" var den eneste sangen da og gjennom de foregående tiårene og ble sunget flittig. I dag er dette visstnok en Lillestrømsang..? "Gammel klassiker, teksten er modernisert av Kanarifansen" står det å lese på nettet. Den moderniserte teksten er identisk med den versjonen som alltid har blitt sunget på Strømmen. Hvilken side av elva som først tok sangen i bruk på 60 eller 70-tallet blir en håpløs diskusjon, men å hovre med at sangen som fortsatt brukes nylig er rappa der nedenfra blir rimelig historieløst. Det var bussturer til alle kampene i østlandsområdet og sågar to til Moss. Å kalle støtten fra tribune plass for overveldende er nok en overdrivelse, men alle la da merke til at det var Strømlinger tilstede. Poeng med hjem hørte med til sjeldenhetene, det ble med ett fra Haugesund og ett fra Kongsvinger. Spikeren i nedrykkskista kom på Bislett, hvor smart det var å plassere seg midt på Store Stå ble også en erfaring å ta med seg videre. På hjemmebane dalte entusiasmen i takt med resultatene men fikk en oppsving igjen midtsommers. Første hjemmeseier kom mot Brann og ble feiret både på tribunen og på utestedene utover kvelden. Om eget lag ikke alltid ble støttet like bra som man burde så fikk i hvert fall motstanderne sitt. Bare spør Bård Bjerkeland som likeså godt tok turen opp på tribunen for å fortelle (?) sin mening om saken.

Strømmen mot Lillestrøm på tribunen. Finn en feil.

Besøker man puben like ofte som Georg Best så bør man vel forvente en melding i ny og ne..? Av besøkende supportere på Stadion var det bare Rosenborg, Vålerenga og Lillestrøm som bemerket seg. Sistnevnte ved å synge at Tore Kallstad var homo, noe om Norway Cup og sjikanere tre utviklingshemmede hjemmesupportere. Ikke dårlig. Østkantgettoen latterliggjorde oss på banen ved å vinne mest både hjemme og borte. Ikke noe bedre på tribunen hvor "En bil på Strømmen", "Gøy på landet" og "Mø, mø, mø, mø..." gjorde besøket fra hovedstaden ennå pinligere.

Påfølgende sesong ble en nedtur på alle mulige måter. Riktig nok dekket supporterklubben så godt som alle kampene enten ved buss eller ved telefonoverføring men entusiasmen dalte da resultatene uteble. Med åtte vestlandslag i avdelinga var reiseaktiviteten begrenset i 1990. Men da resultatene etter hvert kom våknet supporterne til live og mange høylydte Strømlinger besøkte Jorekstad og Bislett (mot Frigg) på høsten. Med 4-0 ledelse og ti minutter igjen på Bislett fikk Halvard Thoresen (spilte da for Frigg) en grei melding av alltid beskjedne Eilif Snare: "Halvard, kampen har begynt nå". Vel, det var i hvert fall jævlig morsomt der og da.

Siste serierunde og Hamarkameratene på bortebane. Blant de over fem tusen på Briskeby var det 300 fra Strømmen samlet på en egen del av ståtribunen. For øvrig første gang med eget inngjerda område for vårt vedkommende. Med borteseier ville det bli kvalik for de rød-grå, med hjemmeseier tok Kamma den plassen hvis ikke Bryne samtidig vant sin kamp (og da ville det holde med uavgjort for Strømmen). Halveis i første omgang sender Tore Kallstad de 300 tilreisende til himmels. Nedtur og myntkasting blir det da vertene scorer to ganger i andre omgang. Bryne lå under så en sen utlikning kunne holdt – men den kom aldri og da vi ikke får forlate tribunen med en gang er vi så heldige å få med oss at fem tusen hedemarkinger feirer kvalikplass. I hvert fall en stund, Bryne snur nemlig kampen sin på overtid og bøndene blir like sure som oss. Vi vant kampen klart på tribunen, hadde gjengen på banen sørget for det samme hadde fotball-Norge fått se kvalifiseringsspill til toppserien mellom Strømmen IF og Lillestrøm SK. Og Eik Tønsberg for de som måtte ha brydd seg om det. Cupstemning av klasse lager snaut hundre mann fra Romerikes hovedstad i Trondheim en onsdag i august. Når gutta på banen styrer kampen, leder 1-0, Nils Arne går amok og "Vi vil ha motstand" runger fra vår del av tribunen hadde vi det ganske bra. Dommeren ville det derimot annerledes og ødelegger stemningen med en av de billigste straffene som noen gang har blitt dømt på Lerkendal, og det sier vel en del. Hjemturen ble en gedigen nedtur etter at Rosenborg til slutt vant 3-2.

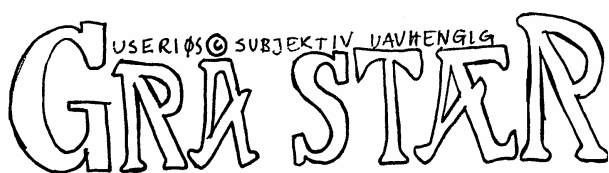
Vestlandsavdelinga i 2. divisjon nok en gang i 1991. Ikke helt det samme med Kristiansund, Surnadal og Fana når det var så nære at motstanderne kunne hett Brann, Rosenborg og Lillestrøm. Dog fortsetter den supportermessige oppturen og vi samler femti mann på puben før de første hjemmekampene og til sesongens eneste busstur til Mjøndalen. Bra stemning, bra med alkohol men dessverre dårlig med poeng. Og det kommer man ikke unna, uten resultater er det ikke lett å få i gang de tross alt ganske mange menneskene som holder med Strømmen Idrettsforening. Det nye skjerfet som lages er synonymt med resten av sesongen, det der med rettskriving er ikke alltid så lett...

Vi er vel Romerikes Stolthet, neppe Romerikets..? Skjerfet nederst er fra 1985 og det i midten fra 1987.

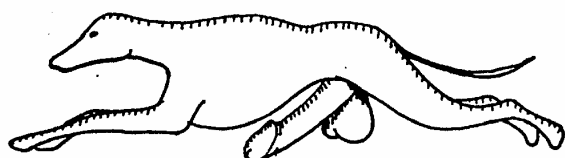
Noen oppbakking fra NFF er det ikke å få for en stakkars Strømmenssupporter. Med sine 45 mil unna var Bryne nærmeste reisemål i 1992. Minimalt med besøkende supportere på våre bortekamper denne sesongen med andre ord, helt til årets siste bortekamp. Hvordan få 70 Strømlinger inn i en buss med 40 seter? Lett det, bare å sette opp busstur til opprykkskval mot Drøbak/Frogn. Vel framme i badebyen viser antallet seg å overstige Hamar to år tilbake. Et helvetes liv før kampen og i det minste i den første omgangen under kampen, noe spillernes prestasjoner på banen etter hvert satte en effektiv stopper for. Vi kan når vi vil vi Strømlinger – men nå skulle det vise seg å ta hele fjorten år før vi nok en gang samlet like mange på bortebane.

Beruset av suksessen fra forrige sesong, muligens også av andre ting, og inspirert av supporterkulturen for øvrig så den (veldig) uavhengige supporterklubben Strømmen Greyhounds dagens lys i forkant av 1993 sesongen. Det samme gjorde den etter hvert så mye omtalte fanzina Grå Stær. For å starte med fanzina så rakk den med sine fire utgaver å bli skjelt ut av de fleste, politianmeldt av Mette Schiller, drapstruet av Bård Bjerkeland og bannlyst for salg på landets fotballbaner av Norges Fotballforbund. Hvorfor kan du trolig lese deg til etter hvert som bladene nå snart blir skannet og lagt ut på grehoundsweb.no. Men fanzina var en helt vanlig fanzine i samtiden, på linje med Red Army (Brann), Ei Straffe og eit Sjølmord (Haugesund), Apestreken (Vålerenga) og etter hvert også Humbug & Kanari (Lillestrøm). For de som er ukjente med begrepet fanzine kan dette kort forklares med et blad av og for supportere. Innholdet var kritisk til det meste, dog sjelden til selv, og så med en humoristisk vinkling på fotballen i Norge og spesielt på egen klubb.

Logoen til en av de første fanzinene i Norge. Utskjelt, politianmeldt og etter hvert bannlyst av NFF

Sesongen startet bra både på og utenfor banen. Bra supporteroppmøte på de første hjemmekampene og nesten full buss til Tønsberg. Med en noe mer utagerende stil enn før var det ikke alle som satte like stor pris på alt som skjedde, det skulle det vise seg at politiet i Tønsberg var blant dem. Alle 40 ble først henstilt om å forlate, deretter pålagt å forlate og til slutt ble flere fysisk båret ut av Tønsberg Gressbane. Mon tro om ønsket om fysisk kontakt hadde noe med utseendet til den kvinnelige politibetjenten å gjøre? Hva som egentlig var problemet kom det aldri noen forklaring på. Alle bortekampene på Østlandet ble besøkt men antallet sank i takt med resultatene. Da RB i august skrev om et titalls Strømlinger som sang "Vi rykker aldri ned" av full hals i Mjøndalen var det vel de færreste som trodde på det selv – Strømmen hadde så langt sanket ni poeng på femten kamper...

STRØMMEN GREYHOUNDS

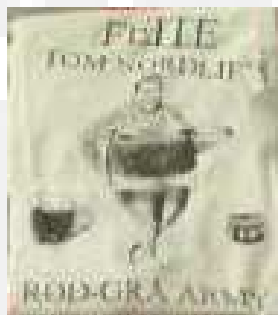
Logoen var morsom i 1993. Noen som vet hvorfor folk spurte om Gabor Valo hadde stått modell..?

Etter tolv år i de to øverste divisjonene må supporterne belage seg på spill i 2. divisjon, med andre ord trodde de fleste at det var kroken på døra for supporterkulturen på Strømmen. Men den gang ei. En liten kjerne holder ut og gjør seg først og fremst bemerket på bortebane. Det organiseres bussturer til Sandefjord, Horten (to ganger begge steder), Larvik og Sørumsand samt at tjue mann tar rutebussen til Lørenskog. Dog kan man vel i etterpåklokskapens navn si at den utagerende stilen tok litt overhånd. En god sesongstart betydde full buss til tidlig seriefinale i Sandefjord. For å gjøre en lang historie kort så endte det med politi på tribunen og besøk på sykehuset der nede. På Sørumsand gikk det hull i tromma til hjemmelagets supportere og noen av spillerne på Lørenskog likte ikke å bli bombardert med egg. Ikke var vi i nærheten av opprykk heller.

Det startet friskt i 95-sesongen også. Buss til Fredrikstad med påfølgende bortvisning fra hovedtribunen, da med Tom Nordli som ny trener. Begge deler ble markert med nye t-skjorter.

Suksesstur til Fredrikstad – med poeng.

Det tok litt tid før Nordlie så ironien...

Så var cupen neste høydepunkt. Først med en bombe av dimensjoner da Strømmen for første gang på 34 år beseiret Vålerenga. Espen Jensen sørget for vill jubel og storming av banen for de over tusen fremmøtte på Strømmen Stadion. Vel, kanskje ikke for riktig alle. Mens de grå ble hyllet etter kampslutt fikk samtidig de blå høre ganske direkte hva deres supportere mente om saken. Festen fortsatte utover natta og tok seg opp igjen ettermiddagen etter da NFF presenterte oppsettet for tredje runde. Lillestrøm away. Nok et klassisk Romeriksderby.

Gode gamle Josefine Pub var smekkefull klokka fire en onsdags ettermiddag før en overfylt innleid buss og flere drosjer tok oss over på feil side av elva. Moroa stoppet ganske snart, åtemålstap mot erkefienden var en aldri så liten festbrems.

Apropos cupstemning, det fikk vi også i junior NM dette året. Et tresifret antall Strømlinger så semifinalen borte mot Ski og kunne slippe jubelen løs etter hundre minutters spill og ti straffespark. Noe sånt som 1100 tilskuere møtte opp til finalen mot Viking på Strømmen Stadion. Men noen reprise fra 1971 ble det ikke da siddisene vant 2-1.

I denne perioden spilte Strømmen Innebandyklubb fire sesonger i Eliteserien. På mange måter var dette som Strømmen fotballen på femtitallet, en klubb bestående av stort sett Strømlinger som med knappe ressurser hevdet seg i Norgestoppen. Noen av de samme ansiktene frekventerte både fotball og innebandykamper på den tiden og det ble også arrangert noen bussturer til klubbens bortekamper. Om det var en forkjærlighet for innebandyen eller alternativt lørdagsmoro som var fokus for folk flest skal være uvisst, men to av kampene glemmes aldri av de som var der. Den ene ble spilt i Rykkinhallen senhøsten 1994 og det gikk over stakk og stein med krangling, politibesøk og sykehusinnleggelser – for første og hittil siste gang ble en innebandyklubb bøtelagt for publikums opptreden. Så var det våren 1996 og avgjørende kamp om den siste sluttspillplassen borte mot Hamar Viking. Over 40 mann i bussen og humøret steg i takt med ølomsetningen på veien mot Hamar. Da bussen streika på Espa sank merkelig nok humøret ganske radikalt. Men ny buss ble rekvirert og man rakk da tredje og avgjørende periode. Tolv sekunder før full tid satt Strømlingene inn den avgjørende 4-3 scoringen og det tok helt av. Det samme gjorde det på bussturen hjem da spillerne også ble med i den allerede nok så fulle bussen.

Så begynte vel nedturen for fullt. Den siste bussturen på en god stund gikk til Jeløya den samme sesongen men etter hvert ble det vanskeligere og vanskeligere å engasjere folk med motstandere som Frigg, Teie og Jevnaker. Ikke kjempet vi i toppen heller, snarere tvert i mot og da motstanderne etter hvert het Fjellhamar, Kurland, Funnefoss/Vormsund og LSK 3 hadde både fotballen og supporterkulturen på Strømmen avgått ved døden. Opprykket i 1999 ble ikke det helt store tribunemessig sett. Det blir gjerne sånn når man i praksis har rykket opp før ferien og i kombinasjon med serieomleggingen, null penger og et nesten sikkert nedrykk året etter ble ikke den store entusiasmen skapt. Selvfølgelig var det fortsatt tilskuere og supportere både på hjemme og bortekampene. Trofastheten og støtten skal ikke undervurderes og respekteres høyt, men noe i nærheten av det man forbinder med den supporterkulturen vi her forsøker å beskrive var det ikke.

Men så. Sakte men sikkert våknet Strømmen IF til live igjen. Klubben snuste på opprykkskval i 2003 sesongen og året etter vant vi avdelinga og skulle møte Brumunddal i to kamper om opprykk til 2. divisjon. Ikke noe særlig stemning da noe sånt som tretti målsjanser ble brent og Dala putta på sine to i hjemmekampen. Men reduseringen rett før slutt tente håpet og en uke senere var det igjen duket for busstur til bortekamp. Det var ni år siden sist det. Optimistisk og god stemning til tross, det ble med minnene fra bussturen og fortsatt 3. divisjon da dagen var omme.

Kvalikkampene kunne ha tent supportergrisen foran 2005 sesongen, men da Asker i praksis hadde vunnet avdelinga etter tre serierunder skjedde ikke det. Men så var det cupen da. Heldigvis ikke noe slurv i kvalifiseringsrundene og i første runde ble Sprint/Jeløy slått 5-2 etter ekstraomganger. Tilløp til stemning på tribunen og spillerne takket for støtten etter kampslutt.

Så kom belønningen og det som skulle bli vendepunktet for supportermiljøet på Strømmen. NFF ga oss Lillestrøm på hjemmebane i andre runde. Det ble mobilisert i forkant og de få trofaste som hadde hatt rimelig god plass på tribunen de siste årene fikk nå tilbake mange av sine fortapte venner som de knapt nok hadde sett en gang annet hvert år. Loffen var i avisen, drakter og skjerf ble funnet fram og det ble laget bannere både for bruk på Stadion og som velkomsthilsen ved elva.

Cirka to tusen tilskuere hvorav, imponerende nok de ti-tolv siste årene tatt i betraktning, halvparten var grå og rød. Det 34. Romeriksderbyet i rekken kunne med andre ord starte. Forskjellen mellom lagene skulle i utgangspunktet være større enn noen gang da klubbene aldri har vært plassert lengre fra hverandre i divisjonssystemet. Men som alle vet, i praksis skjedde noe helt annet. På tribunen er stemningen god. Blussene tennes og bannerne ruller ut i det lagene marsjerer ut på banen. Tiden går, kampen er jevnspilt og stemningen stiger – i det minste på den ene halvdel av tribunen. Når Strømmen for første gang på 35 år tar ledelsen mot erkefienden tar det helt av. Vill jubel og folk kaster seg rundt halsen på mennesker dem aldri før har sett. Hvis noen nå tenker at dette skjer på tribunene i hele verden hver uke så stemmer nok det, men husk at vi her snakker om Strømmen Stadion. Dette var for godt til å være sant. Noe som også skulle vise seg å stemme, men sånn har aldri et Strømmenstap blitt feiret verken før eller siden.

Firesifret antall tilskuere på Strømmen Stadion for første gang på ti år. 1683 betalende for å være nøyaktig. Og det ble et jævla leven...

Under opprykkssesongen 2006 var det spede tilløp til stemning på kampene. Men det ble liksom ikke helt det samme å henge opp "Hold Romerike Rent" banneret når det var LSK 3 som var motstander og 54 personer hadde løst inngangsbillett. Men det viste seg tidlig at opprykkssjansene skulle bli store denne sesongen. Avdelinga ble vunnet greit og det var igjen klart for enhver supporters største drøm, avgjørende opprykkskamper. Skulle det bli nok et mareritt eller klubbens første opprykk på seks år? Mobilisering til hjemmekampen ga bra oppmøte og trøkk på Baråtti før kampen. Det samme gjaldt i høyeste grad fra tribunen under kampen. Særlig etter pause var det bra liv, æren for det bør tilskrives Fredrik Blakern Larsen. 6-2 hjemme ga et godt utgangspunkt for opprykk helga etter og ikke minst for et helvetes leven på Ullernbanen.

Grytidlig en oktoberlørddag var alt klart. Flagg i alle størrelser, bannere, t-skjorter, skjerf, capser samt bluss og røyk. Det samme var fem bestilte busser. Øh, fem busser? Noen og enhver var spent på oppmøtet - fem busser var nøyaktig fire mer enn til Drøbak for fjorten år siden, og der var vi mange. Baråtti åpnet klokka ti og i takt med antall halvliere dukket både kjente og ukjente fjes opp. De var der alle sammen, alle ansiktene du har sett på Stadion gjennom de siste tretti årene. I hvert fall virket det slik da fem fulle busser kjørte mot Oslos vestkant. Ullernbanen var fin den. Praktisk inndeling av supporterne også, de tilreisende fra Strømmen fikk/tok tribunen mens de få som holdt med hjemmelaget sto på motsatt side. Støtten laget fikk fra tribunen under kampen var massiv og selv da Ullern sjokkerte med å putte fire på et kvarter var stemningen upåklagelig. Bluss og røyk ble brukt både når lagene kom på banen og på slutten av kampen da opprykket var klart. Opprykksjubel og opprykksfeiring er det aller beste (kanskje med unntak av cup og seriegull, men det vet vi ingenting om) og feiringen fortsatte ut i de små timer. En stor dag for alle Strømlinger.

Tribunen på Ullernbanen i oktober 2006. Tilsvarende antall på bortebane har det ikke vært siden Drøbak i 1992.

Om gnisten hadde blitt tent etter cupkampen i 2005 så brant det skikkelig nå. Det skulle bli 2. divisjonsfotball igjen i 2007. Fotballen på Strømmen var tilbake, kunne det samme skje på supportersiden? Kanskje det. I forkant av sesongen gjenoppsto Strømmen Greyhounds fra det døde, nå med en mer familievennlig logo og noe mindre utagerende tribunestøtte.

Aktiviteten var ikke overraskende større på nettet enn på puben før hjemmekampene. Støtten fra tribunen har vært som forventet gjennom sesongen, området der de mest engasjerte står høres både titt og ofte uten at man kommer noe nærmere allsang enn "Strømmen klapp-klapp-klapp".

Serieåpning hjemme mot FK Tønsberg i 2007. Årsbeste med 340 betalende tilskuere.

På bortebane har det kanskje vært bedre. Tilreisende som går under artikkelens noe strenge betegnelse av supportere har det vel vært på alle kampene. Bussturer var det til bortekampene mot FK Tønsberg og Eidsvold Turn og det var drøyt 30 mann med begge gangene. På koselige Myhrer Stadion utartet det seg en smule. Et usedvanlig usympatisk hjemmelag fikk svar på tiltale både muntlig fra tribune plass og ved at Strømmen tok ledelsen på banen. Hjemmelaget tok etter hvert ledelsen på banen og den NFF ansatte Turnspilleren Are Hokstad mente at det var en god ide å feire det hundre meter unna lagkameratene sine men i koselige omgivelser blant våre innbyttere og supportere.

Merksnodig måte å feire et mål på. Neppe lovlig heller.

MÅL: Bjørn Inge Rognlien Rødfoss setter inn Eidsvold Turns vinnermål mot Strømmen. FOTO: ROAR GRØNSTAD

Bråk etter seiersmål

EIDSVOLL: (Eidsvold Turn – Strømmen 2-1). Seiersmålet til Bjørn Inge Rognlien Rødfoss fem minutter før full tid ble for mye for Strømmen-supporterne. Eidsvold Turn svarte med å jubile dem rett i fjeset.

Romerikes Blad slår opp viktige ting innen fotballen

Naturlig nok ble det ikke så koselig etter dette. Noe i nærheten av håndgemeng ble fort stoppet men vannflaska som kom susende mot nevnte Hokstad var det vanskeligere å stoppe. Sannelig skulle ikke NFF mene noe om saken også. Strømmen fikk ti tusen i bot – som ble halvert etter anke – mens Eidsvold Turn fikk en irettesettelse for et eller annet. Da så. Det hjelper kanskje å ha en høyreback som er ansatt i NFF (arrangementsutvalget for øvrig) og en daglig leder som er styremedlem i NFF? At RBs Per Kristian Torvik vil seg så vondt at han dekker Strømmens kamper undrer vi oss fortsatt over, dog kan det være hatet som driver ham. I kamppreferatet presterte han ikke bare å inkludere at Strømmen burde bøtelegges, men også hvem av de tilstedeværende som burde ta opp saken med NFF. Og det ble gjort også, har det noen gang før eller siden blitt delt ut bot (kr 10 000.-) i 2. divisjon for bruk av noen skarve bluss?

Besøkende supportere på Myhrer Stadion 2007

Hva fremtiden bringer er uvisst. De gangene det "skjer noe" på tribunen under dagens kamper er det den samme gjengen som holdt på første halvdel av nittitallet som står for regien. Er det ikke noen fra den yngre garde som er klare for å ta over snart?

Østsiden borte serieåpning 2008. Litt vel høy gjennomsnittsalder...

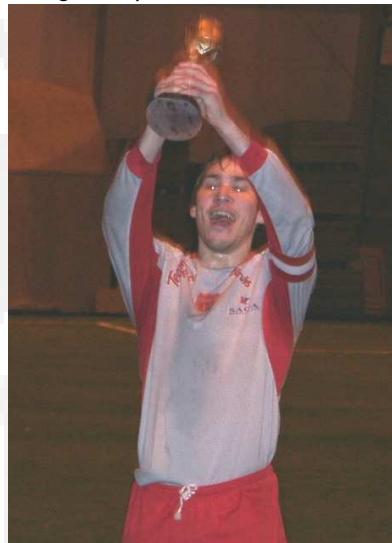
Kake er digg, men du må jo passe på hva kaka inneholder...

Kanskje ikke så rart han jublet foran oss etter å ha utlikna..?

Hvis noen savner damecupfinalen hvor det for første gang var rødt og grått på Ullevaal under en cupfinale så er grunnen at Team Strømmen ikke fanger skribentens interesse. Men det var da ganske mange der sier rapportene, bl.a de tre spillerne på bildet under (Håvard, Korslund og Calle).

Calle hater Lillestrøm

**Petter og Øyvind gjør
det i hvert fall!**

